

- Ἄπολογητικὸς ὑπὲρ τῶν δώδεκα κεφαλαίων πρὸς τοὺς τῆς Ἀνατολῆς ἐπισκόπους. 316.
- Ἐπιστολὴ πρὸς Εὐόπιον, πρὸς τὴν παρὰ Θεοδωρήτου κατὰ τῶν δώδεκα κεφαλαίων ἀντίρρησιν. 385.
- Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρου ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην Ἀντιοχείας ἐπίσκοπον. 389.
- Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας πρὸς τοὺς τολμῶν τας συνηγορεῖν τοῖς Νεστορίου δόγμασιν, ὡς δρθῶς ἔχουσι. Κατὰ Θεοδωρήτου· Κεφάλαια ΙΒ'. 392.
- Λόγος ἀπολογητικὸς πρὸς τὸν εὑσεβέττατον βασιλέα Θεοδόσιον. Τῷ εὑσεβέστάτῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ καὶ φιλοχρίστῳ ἡμῶν βασιλεῖ Θεοδόσιῳ, νικητῇ ἀει Αὔγουστῳ, Κύριλλος ἐν Κυρίᾳ χαίρειν. 453.
- Λόγοι δέκα ὑπὲρ τῆς τῶν Χριστιανῶν εὐαγγοῦς θρησκείας πρὸς τὰ τοῦ ἐν ἀθέοις Ιουλιανοῦ. 489—1064.
- Προοίμιον· λατινιστή. 489.
- Προσφάνημα πρὸς τὸν εὑσεβέστατον καὶ φιλόχριστον βασιλέα Θεοδόσιον. 504.
- Προοίμιον. 504.

Λ Ο Γ Ο Ι

- Α'. Οἱ μὲν σοφοὶ καὶ ἀγχίνοι, καὶ τῶν Ἱερῶν δογμάτων ἐπιστήμονες κτλ.— Διηγηματικός. 509.
- Β'. Οὐδὲν ἀπεικός ἐννενοηκότες κτλ. Κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. — Ιουλιανὸς, Κύριλλος. 557.
- Γ'. "Απαντά μὲν οὖν τὰ Χριστιανῶν διαβέβληται παρ' αὐτῷ, ἔθη τε, καὶ νόμοι, καὶ μυστήρια κτλ.— Ιουλιανὸς, Κύριλλος. 613.
- Δ'. Κατηγόρησε μὲν οὖν τῆς τοῦ Θεοῦ δόξης κτλ.— Ιουλιανὸς, Κύριλλος. 676.
- Ε'. 'Ο μακάριος Δαβίδ, νοσημάτων αἴσχιστον ἀποφαίνει τῆς γλώττης τὸ ἀκρατὲς κτλ. Κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. — Ιουλιανὸς, Κύριλλος. 732.
- Ζ'. Ἐπὶ καιροῦ δὴ πάλιν ἐροῦμεν τὰ ἐκ τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς. "Ἐφη γάρ, ὅτι «Θάνατος καὶ ζωὴ ἐν γειφὶ γλώσσῃς» κτλ.— Ιουλιανὸς, Κύριλλος. 780.
- Ζ'. Κατηγόρησε μὲν τῶν Ἱερῶν γραμμάτων ὁ κράτιστος Ιουλιανὸς· θραυστούει δὲ οὐ-
- τας κτλ. Κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. — Ιουλιανὸς, Κύριλλος. 832.
- Η'. Αἴρεται μὲν τῷ σοφῷ κατὰ τῆς ἀφρίτου δόξης ὁ πόλεμος κτλ. Κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. — Ιουλιανὸς, Κύριλλος. 885.
- Θ'. Διαρκέστατα μὲν, ὡς γέ μοι φαίνεται, τοῖς τῆς ἀληθείας συνασπίζοντες δόγμασι κτλ. Κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. — Ιουλιανὸς, Κύριλλος. 944.
- Ι'. Ἀκριβῆ μὲν, ὡς γε οἴμαι, τὸν περὶ γε τῆς κατὰ νόμον σκυτας πεποιήμεθα λόγον κτλ. Κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. — Ιουλιανὸς, Κύριλλος. 1001.
- Τεμάχια ἐκ λόγων τοῦ ἀγίου Κυρίλλου κατὰ Ιουλιανοῦ (ἀτυχῶς μὴ σωζόμενων) ἀπὸ τοῦ ια'.— Θ'. λόγου. 1052—1064.

Κατὰ ἀνθρωπομορφιτῶν βιβλίον ἐν, εἰς κεφάλαια καὶ. Ἐπιστολὴ πρὸς Καλοσύριον. 1065—1132.

Προοίμιον. 1065.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Α

- Α'. Ἐν εἰδει εἰσαγωγῆς. 1077.
- Β'. Πρὸς τοὺς λέγοντας δεδημιουργῆσθαι τὴν ψυχὴν ὑπὸ τοῦ ἐμφύσηματος, ὡς ὑπὸ χειρῶν τὸ σῶμα· καὶ πρὸς τοὺς ἀποτεινομένους, ὅτι τὸ ἐμφύσημα ἔκεινο, ψυχὴ ἀνθρώπῳ γέγονε· καὶ πρὸς ἑτέρους, ὅτι τῷ κτισθέντι ἀνθρώπῳ ἀλοκαλήρῳ ζωτικὴν δέδωκε δύναμιν ἔκεινο τὸ ἐμφύσημα, λέγοντας, καὶ ὅτι δὲ νοῦς ἐστι τὸ ἐμφύσημα τοῦτο, καὶ διώρισται τῆς ψυχῆς· καὶ τοῦτ' ἐστι τὸ κατ' εἰκόνα, ὡς ἐκ τριῶν τὸν ἀνθρώπον τούτων συνιστασθεὶς, σώματος, καὶ ψυχῆς, καὶ νοοῦ, ἰδιάζοντος ἐν ἐνώσει· καὶ εἰ ἴδιον τῆς τοῦ Θεοῦ οὐσίας, ἢ ἀλλότριόν ἐστι τοῦτο τὸ ἐμφύσημα. 1080.
- Γ'. Ομοίως, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ὁ ἀνθρώπος. 1081.
- Δ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, Εἰ καὶ ἀγγελοι κατ' εἰκόνα Θεοῦ; 1084.
- Ε'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι τὸ μὲν, «κατ' εἰκόνα», ἐλάθομεν κτισθέντες εὐθύς· τὸ δὲ, «καθ' ὅμοιόσιν» οὐδαμῶς· τετάρτης δὲ παρ' ἡμῖν εἰς αἰῶνα τὸν μέλλοντα. Διὸ γέγραπται «ἔταν ὁ Χριστὸς φανερωθῆ, οἵμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα». Καὶ πάλιν εἴρηται· «Ποιή-

